

Το «σκάνδαλο Novartis» αναδεικνύει, για άλλη μία φορά, ότι όσο το φάρμακο αποτελεί κερδοφόρο εμπόρευμα τόσο η διαπλοκή με την εξουσία και η διαφθορά θα είναι ο κανόνας λειτουργίας των φαρμακευτικών βιομηχανιών.

Σκάνδαλα με πρωταγωνιστές την Novartis, και τις υπόλοιπες μεγάλες φαρμακευτικές εταιρίες, είναι συνηθισμένα σε όλο το πλανήτη. Ο τζίρος του φαρμάκου θα φτάσει το 1,5 τρισ. δολάρια στην επόμενη πενταετία και όλες οι φαρμακευτικές εταιρίες ανταγωνίζονται με κάθε θεμιτό ή αθέμιτο μέσο να αποκτήσουν ένα μεγάλο κομμάτι από αυτό τον τζίρο, αδιαφορώντας για τις ανάγκες και την υγεία του κόσμου. Ακόμα και τα πρόστιμα εκατομμυρίων δολαρίων που πληρώνουν, όταν τα πληρώνουν, είναι σταγόνα στον ωκεανό μπροστά στα υπερκέρδη τους.

Σε αυτό το πλαίσιο, η δράση της Novartis στην Ελλάδα δεν αποτελεί ούτε εξαίρεση, ούτε έκπληξη. Πόσο μάλλον δεν μπορεί να αποτελεί έκπληξη για τους μαχόμενους γιατρούς και υγειονομικούς, που εδώ και χρόνια αναδεικνύουν τη διαπλοκή πολιτικής εξουσίας, φαρμακευτικών εταιριών και δημοσιογράφων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν η υπόθεση με την προμήθεια εκατομμυρίων εμβολίων για τη γρίπη το 2008-2009, όταν μόνο οι υγειονομικοί της μαχόμενης αντισυστημικής αριστεράς είχαν τολμήσει να αντιταχθούν στο κλίμα πανικού που δημιουργούσαν –με το αζημίωτο, όπως φαίνεται- πολιτικοί και δημοσιογράφοι.

Η αποκάλυψη του σκανδάλου Novartis δεν οφείλεται βέβαια στη δυνατότητα του συστήματος να εξυγιαίνεται, ούτε σε κάποια βούληση του FBI και των διωκτικών αρχών των ΗΠΑ για «κάθαρση», αλλά ήρθε τώρα στην επιφάνεια μέσα από τις αποκαλύψεις των ανταγωνιστών της, λόγω αντικρουόμενων επιχειρηματικών συμφερόντων.

Από τις καταθέσεις των «προστατευόμενων μαρτύρων», που διέρρευσαν στον Τύπο, η – γερμανικών συμφερόντων – ελβετική πολυεθνική, από το 2007 μέχρι το 2015, «έσπρωξε» 50 εκατομμύρια ευρώ (!) σε δέκα (!) κορυφαία στελέχη της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ προκειμένου να την «διευκολύνουν» να ενισχύσει τη θέση της στην ελληνική αγορά σε σχέση με τους ανταγωνιστές της, να αυξήσει την τιμή των φαρμάκων της και να επιταχυνθεί η διαδικασία πληρωμής της από το Δημόσιο. Με μερίδιο 10% στην ελληνική αγορά, μία αύξηση ακόμα και 10 cents στη τιμή φαρμάκου ισοδυναμεί με κέρδη 25 εκατομμυρίων ευρώ για την Novartis. Όλοι αυτοί που τα «πήραν», την ίδια περίοδο, έφεραν και ψήφιζαν δύο μνημόνια, μας μίλαγαν για τις «σπατάλες με τα φάρμακα» και μας κουνούσαν το δάκτυλο γιατί «ζούσαμε πάνω από τις δυνατότητες μας» καλώντας μας να δεχτούμε τα μνημόνια ως... ευλογία!

Στα ονόματα που περιλαμβάνονται στη δικογραφία, συναντά κανείς την αφρόκρεμα της υποκρισίας των προηγούμενων χρόνων: αυτόν που πλάσαρε τον εαυτό του ως «σωτήρα» της χώρας από τη γρίπη των πτηνών, τον υπουργό που έχτισε την πολιτική του καριέρα στοχοποιώντας οροθετικές γυναίκες, δύο πρώην πρωθυπουργούς που θα έβγαζαν τη χώρα από την κρίση, τον – σε κάθε σκάνδαλο παρόντα – πρώην πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, τον σημερινό αντιπρόεδρο της ΝΔ που ούρλιαζε ότι θα μειώσει τη φαρμακευτική δαπάνη, την ίδια στιγμή που έριχνε τα βάρη στην τσέπη των ασθενών!

Όσο και αν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ANEL προσπαθεί να εκμεταλλευτεί το υπαρκτό σκάνδαλο Novartis και να

υψώνει τη «σημαία της κάθαρσης», δεν μπορεί να κρύψει και τις δικές της ευθύνες.

Καταρχάς, εκτός από την επικοινωνιακή διαχείριση του σκανδάλου, επί της ουσίας δεν είναι καν δεδομένο ότι οποιοσδήποτε από τους πολιτικούς θα καταδικαστούν πράγματι, αφού συνεχίζει να είναι σε ισχύ ακόμη ο νόμος περί (μη) ευθύνης Υπουργών για να τους προστατεύει –όπως άλλωστε έγινε και σε άλλο σκάνδαλο (Siemens, Βατοπαίδι κλπ)! Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν έχει κάνει καν νύξη για την κατάργησή του. Άλλωστε συνεχίζει και η ίδια την μνημονιακή πολιτική στο χώρο των φαρμάκων και της υγείας, συνέχεια της πολιτικής των προηγούμενων κυβερνήσεων, που αποτελεί θερμοκήπιο για νέα τέτοια τύπου σκάνδαλα, αν δεν υπάρχουν ήδη και δεν έχουν βγει ακόμα στη φόρα.

Δεν ακουμπάει καν τις υπερτιμολογήσεις φαρμάκων, ούτε βέβαια τα καπιταλιστικά βιομηχανικά υπερκέρδη από τα νοσοκομειακά υλικά. Δεν έχει αλλάξει –παρά τις εξαγγελίες της- το νόμο για τις προμήθειες στο ΕΣΥ. Με το πολυνομοσχέδιο για την υλοποίηση των δεσμεύσεων του 3ου μνημονίου, που καθόρισε τις νέες τιμές φαρμάκων, την περικοπή και τα «πλαφόν» στη δημόσια φαρμακευτική δαπάνη, τις «κλειστές λίστες φαρμάκων» οδήγησε στην κατακόρυφη αύξηση της συμμετοχής των ασφαλισμένων στην αγορά φαρμάκων, με παράλληλη εξασφάλιση της συνέχισης της κερδοφορίας των φαρμακοβιομηχανιών. Η συμμετοχή των ασφαλισμένων στην αγορά φαρμάκου (για τα φάρμακα της «θετικής λίστας», δηλαδή αυτά που συνταγογραφούνται και ο ΕΟΠΥΥ συμμετέχει στην αποζημίωσή τους) είναι σήμερα στο 30% από το 9% που ήταν προ μνημονίων, ενώ τα φάρμακα της «αρνητικής λίστας» και τα μη συνταγογραφούμενα πληρώνονται από τους ασθενείς στο σύνολο της τιμής τους!

Την ίδια στιγμή ο ΕΟΦ έχει μετατραπεί σε «διαιτητή» στον ανταγωνισμό των φαρμακοβιομηχανιών, αντί να προστατεύει τους ασθενείς από την ποιότητα των φαρμάκων που κυκλοφορούν.

Στο βωμό των «πρωτογενών πλεονασμάτων», ο κρατικός προϋπολογισμός για την υγεία, τη φαρμακευτική δαπάνη και τις συντάξεις μειώνεται με αποτέλεσμα τα δημόσια νοσοκομεία να ρημάζουν και τα φάρμακα από είδος πρώτης ανάγκης να μετατρέπονται σε είδος πολυτελείας για εργαζόμενους και συνταξιούχους που δεν μπορούν να τα αποκτήσουν, με αποτέλεσμα ακόμη και να διακόπτουν τη θεραπεία τους βάζοντας σε κίνδυνο τη ζωή τους. Αυτή είναι η πραγματικότητα στο χώρο της υγείας σήμερα κι αυτή δεν μπορεί να κρυφτεί κάτω από τις ευθύνες και τις μίζες των προηγούμενων κυβερνήσεων, αφού ο πραγματικός φταίχτης είναι η ίδια η μνημονιακή πολιτική που πιστά ακολουθεί και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Η οργή του κόσμου για το «σκάνδαλο Novartis» δεν πρέπει να σταματήσει στην απαίτηση να τιμωρηθούν όσοι κατάκλεψαν τον ελληνικό λαό. Πρέπει να μετατραπεί σε δυνάμωμα της πάλης ενάντια στη μνημονιακή πολιτική και αυτής κυβέρνησης και όλων όσοι στηρίζουν τέτοιες πολιτικές. Οι αγώνες των εργαζόμενων στα νοσοκομεία, ενάντια στην διάλυση της δημόσιας υγείας, δείχνουν το δρόμο.

Πραγματική λύση για να πάψουν τέτοιου τύπου σκάνδαλα είναι η δημόσια, ποιοτική και δωρεάν υγεία και φαρμακευτική αγωγή για όλες και όλους.

Κρατικοποίηση, χωρίς αποζημίωση, των φαρμακοβιομηχανιών με εργατικό έλεγχο και κεντρικό σχεδιασμό στην παραγωγή αλλά και στην έρευνα νέων φαρμάκων για την αντιμετώπιση όλων των γνωστών ασθενειών. Καμία εμπλοκή του ιδιωτικού κεφαλαίου στο χώρο της υγείας. Επανασύσταση και στελέχωση του ΕΟΦ με μοναδικό κριτήριο τον πλήρη επιστημονικό έλεγχο των φαρμάκων για την προστασία των ασθενών.

Για να μπου οι ανάγκες μας πάνω από τα κέρδη των καπιταλιστών, για να τελειώνουμε μ' αυτό το σύστημα που "τρέφεται" με σκάνδαλα.